

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/129/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714207729
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714207729.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa Slovenská republika v mene ktorej koná Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen, so sídlom ul. J.Jiskru č.6, 960 09 Zvolen proti odporcovi JUDr. Viliam König , nar. 11.04.1954, trvale bytom ul. Jarmočná č.37, 962 05 Hriňová, štátny občan SR o náhradu škody vo výške 6.072,48 € , takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Dňa 30.05.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 30.05.2014, ktorým sa domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 6.072,48 € z titulu náhrady škody. Svoj návrh zdôvodnil tým, že na vymożenie pohľadávky vo výške 2.500 Sk proti povinnému V. A., bytom L. Č..XXX/XX, U. podal navrhovateľ dňa 13.2.2001 na Exekútorský úrad Zvolen u odporcu ako exekútora návrh na vykonanie exekúcie. Upovedomením o začatí exekúcie č.k. 174/2001 zo dňa 12.3.2001 odporca oznámil navrhovateľovi, že začalo exekučné konanie na vymożenie pohľadávky 2500 Sk. V priebehu exekúcie odporca poukázal navrhovateľovi vymożenú sumu pohľadávky vo výške 1200 Sk. Navrhovateľ listom zo dňa 26.3.2014 vyzval odporcu k náhrade škody vo výške 43,15 € s lehotou splatnosti do 30.4.2014 ale bezúspešne. Podľa oznámenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.3.2014 odporca odovzdal súdu poverenie dňa 4.2.2010 z dôvodu vymożenia pohľadávky. Podľa elektronickej informácie zo dňa 19.3.2014 sa exekútor Mgr. Milan Somík nevie k danej exekúcii vyjadriť, nakoľko spis mu nebol pri prevzatí exekútorského úradu odporcom odovzdaný. Navrhovateľ uviedol, že má zato, že odporca ako exekútor pri výkone tejto exekúcie ako i ďalších troch exekúcií, ktoré boli tiež v žalobnom návrhu špecifikované porušil svoju zákonnú povinnosť (vykonať úkon) poukázať v prospech účtu navrhovateľa ako oprávneného vymožené sumy pohľadávok v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami o spôsoboch vykonávania exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. a v rozpore s § 60 písm.e) zákona č.233/1995 Z.z. vrátil súdu poverenie na vykonanie uvedených exekúcií. Týmto protiprávnym konaním odporca ako exekútor spôsobil navrhovateľovi majetkovú ujmu v celkovej výške 6.072,48 € ako ušlý majetkový prospech, ktorý má spočívať v tom, že nepoukázaním vymožených pohľadávok od povinných na účet navrhovateľa nenastalo zväčšenie jeho majetku, ktoré by bolo inak možné dôvodne očakávať keby odporca konal v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami o spôsoboch vykonávania exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Po právnej stránke navrhovateľ zdôvodnil svoj návrh odkazom na ustanovenie § 3 , § 5 , § 33 ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení a taktiež poukázal na uznesenie NS SR z 28.2.2011, sp.zn. 2NCbo/19/2010 a na uznesenie NS SR z 8.8.2012 sp.zn. 6NCdo /4/2011.

Na návrh vydal súd dňa 12.06.2014 platobný rozkaz, sp.zn. 8Ro/103/2014-61, ktorý bol odporcovi doručený dňa 8.8.2014, a proti ktorému odporca podal odpor zo dňa 16.8.2014, doručený tunajšiemu súdu dňa 19.8.2014, keď v podanom odpore uviedol, že vznáša námietku premlčania voči uplatnenému nároku.

Dňa 22.9.2014 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 17.09.2014 k podanému odporu, v ktorom uviedli, že na základe vznesenej námietky premlčania odporcom berú návrh v časti uplatneného nároku vo výške 6.029,33 € späť a naďalej trvali na uplatnenom nároku vo výške 43,15 €, nakoľko mali zato, že v tejto časti bola 2-ročná subjektívna premlčacia lehota zachovaná v rámci 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty. Konanie žiadali zastaviť vo výške 6.029,33 €.

O tomto procesnom návrhu navrhovateľa rozhodol súd uznesením zo dňa 1.10.2014, sp.zn. 10C 129/2014-74, ktorým súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 6.029,33 €. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2014.

Dňa 31.3.2015 bolo na tunajší súd doručené oznámenie odporcu zo dňa 30.3.2015, v ktorom uviedol, že sa pojednávania nemôže zúčastniť pre svoj zlý zdravotný stav s tým, že súhlasil, aby súd rozhodol vo veci samej aj bez jeho prítomnosti. Okrem toho uviedol, že trvá na podanej námietke premlčania, keďže právo na náhradu škody navrhovateľa sa premlčalo v objektívnej premlčacej dobe podľa § 106 ods.2 OZ a potom neprichádza už do úvahy skúmanie podmienok subjektívnej premlčacej doby. Tiež uviedol, že navrhovateľ si uplatnil právo na náhradu škody voči odporcovi ako fyzickej osobe napriek tomu, že tento je stále súdnym exekútorom a preto nemôže za túto zodpovedať ako občan fyzická osoba v zmysle ustanovení OZ. Navrhovateľ označil za odporcu toho, kto nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide, keďže nositeľom tejto hmotnoprávnej povinnosti nie je JUDr. Viliam König ako fyzická osoba. Poukázal na ustanovenie § 33 ods.1 Exekučného poriadku a § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci s tým, že ak nesprávnym postupom súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti došlo k nevyplateniu vymoženej pohľadávky, navrhovateľ sa mohol domáhať škody podľa zákona č.514/2003 proti štátu v mene ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti SR. Z týchto dôvodov žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 08.04.2015, na ktoré sa dostavil navrhovateľ prostredníctvom poverenej zamestnankyne s tým, že navrhovateľ mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Nedostavil sa odporca, ktorý mal tiež doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas.

Súd postupoval v súlade s § 101 ods.2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré doložili do spisu účastníci a to odpoveď Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.3.2014 z čl.46, rozhodnutie Národného úradu práce zo dňa 1.8.2000 z čl.47-48, návrh na výkon exekúcie zo dňa 13.2.2001 z čl.49-50, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 12.3.2001 z čl.51, oznámenie Národného úradu práce z čl.52-54, žiadosť o poskytnutie informácie zo dňa 21.2.2005 z čl.55, oznámenie k vymáhaniu pohľadávky zo dňa 4.5.2005 z čl.56, exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 12.10.2005 z čl.57, e-mail zo dňa 19.3.2014 z čl.58, výzvu k náhrade škody vo výške 43,15 € zo dňa 26.3.2014 z čl.59 a oboznámil sa s prednesom poverenej zamestnankyne navrhovateľa, pričom zistil tento skutkový stav. Z odpovede Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.3.2014 ktoré bolo adresované navrhovateľovi súd zistil, že vo veci exekúcie proti povinnému V. A., nar.XX.XX.XXXX bolo súdnym exekútorom JUDr.Viliamom Königom dňa 4.2.2010 vrátené poverenie č.5611*011921 zo dňa 22.2.2001 na vykonanie exekúcie z dôvodu vymoženia pohľadávky.

Z rozhodnutia Národného úradu práce-Okresný úrad práce Krupina zo dňa 1.8.2000 č.j.: 79/2000 súd zistil, že V. A., nar. O..O..XXXX, bytom L. XXX/XX U. bola uložená poriadková pokuta vo výške 2.500 Sk. Z návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 13.2.2001 súd zistil, že Národný úrad práce- Okresný úrad práce Krupina tento adresoval Exekútorškému úradu Zvolen Viliam König, súdny exekútor, v ktorom navrhli aby súdny exekútor uskutočnil nútený výkon rozhodnutia NÚP-OÚP Krupina č.79/2000 vykonaním exekúcie istiny ako poriadkovej pokuty v sume 2.500 Sk a trov, ktoré vznikli exekučným konaním voči povinnému V. A..

Z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 12.3.2011, sp.zn. EX 174/2001 súd zistil, že Viliam König súdny exekútor týmto upovedomil povinného i oprávneného, že dňa 15.2.2011 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného Národný úrad práce, Okresný úrad práce Krupina v neprospech povinného V.

A. na vymozenie pohľadavky vo výške 2.500 Sk. Národnému úradu práce Okresný úrad práce Krupina bolo toto upovedomenie doručené dňa 20.3.2001.

Z oznámení Národného úradu práce, Okresný úrad práce Krupina zo dňa 9.9.2002, zo dňa 4.10.2002 a 5.6.2003 súd zistil, že tieto boli adresované oddeleniu AOTP-vymáhanie pohľadavok, resp. oddeleniu pre RaS-vymáhanie pohľadavok ktorým oznámili, že subjekt Zdenko Oláh uhradil pokutu vo výške 200 Sk dňa 4.9.2002, sumu 200 Sk dňa 2.10.2002 a pokutu vo výške 200 Sk dňa 7.5.2013, všetky exekúciu, ako zostatok pokuty je ku dňu 5.6.2003 uvedená čiastka 1.300 Sk.

Zo žiadosti o poskytnutie informácie zo dňa 21.2.2005, ktorú adresoval Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen Exekútorскому úradu pri Okresnom súde Zvolen Viliam König -súdny exekútor, súd zistil, že žiadali poskytnúť informáciu v akom štádiu realizácie sa nachádza exekučné konanie č.EX 174/2001 proti povinnému V. A.Á., zostatok pohľadavky k 31.12.2004 vedený vo výške 1300 Sk, posledná splátka 7.5.2003 vo výške 200 Sk.

Z oznámenia k vymáhaniu pohľadavky zo dňa 4.5.2005 súd zistil, že sa jedná o sp.zn. EX 174/2001, pričom Viliam König -súdny exekútor týmto Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen oznámil, že vo veci vykonávania exekúcie proti povinnému V. A. povinný nie je zamestnaný, zrušil živnosť, nevlastní žiadne motorové vozidlá, pričom k predmetnému dňu spísania oznámenia boli poukázané splátky v celkovej výške 1200 Sk.

Z exekučného príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadavky z účtu v banke zo dňa 12.10.2005 sp.zn. EX 174/2001 súd zistil, že súdny exekútor Viliam König týmto prikázal Slovenskej sporiteľni a.s. vyplatiť pohľadavku, jej príslušenstvo a trovy exekúcie, resp. trovy súdneho exekútora z účtu povinného V. A. na účet súdneho exekútora s tým, že exekučný príkaz sa vzťahuje na čiastku do výšky 1.151,50 Sk. Exekučný príkaz bol Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene doručený dňa 19.10.2005.

Z e-mailovej správy odoslanej z e-mailovej adresy msomik@exekutor.sk <mailto:msomik@exekutor.sk> dňa 19.3.2014, ktorá bola adresovaná na e-mailovú adresu anna.stierankova@upsvr.gov.sk súd zistil, že na základe ich žiadosti o poskytnutie informácie o exekučnom konaní č.EX 174/2001 vedenom proti povinnému V. A., nar.XX.X.XXXX im tento oznámil, že im nevie poskytnúť žiadnu informáciu, nakoľko spis nebol odovzdaný od pôvodného exekútora JUDr. Königa.

Z listu Výzva k náhrade škody vo výške 43,15 € zo dňa 26.3.2014 súd zistil, že ho adresoval Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen JUDr. Viliamovi Königovi, v ktorom ho vyzvali, aby v lehote do 30.4.2014 nahradil škodu vo výške 43,15 € z dôvodu, že ako súdny exekútor v postavení verejného činiteľa pri výkone svojej exekučnej činnosti pri vymáhaní pohľadavky proti povinnému V. A. vo výške 2.500 Sk nespĺnil povinnosti vyplývajúce z jeho právomoci na základe zákona č.233/1995 Z.z. a nepoukázaním vymoženej sumy im spôsobil predmetnú škodu.

Z prednesu poverenej zamestnankyne navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že sa pridržala podaného žalobného návrhu v spojení s podaným čiastočným späťvzatím tohto návrhu, keď zdôraznila, že pokiaľ ide o vykonávanie exekúcie voči povinnému V. A. mal navrhovateľ zato, že exekútor ďalej vykonáva exekúciu potom, čo im bola poukázaná čiastka 1.200 Sk, keď im bol doručený následne exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním z účtu v banke zo dňa 12.10.2005. Ďalšie sumy však na účet navrhovateľa už poukázané neboli. Až oznámením Okresného súdu Zvolen dňa 25.3.2014 sa navrhovateľ dozvedel o tom, že exekučné konanie bolo ukončené vymožením pohľadavky. K vnesenej námietke premlčania zo strany odporcu uviedli, že táto podľa nich nie je dôvodná, keďže podľa ich názoru došlo k úmyselnému zavineniu formou nepriameho úmyslu, pretože odporca musel vedieť, že porušením povinnosti v zmysle Exekučného poriadku môže spôsobiť škodu, resp. majetkovú ujmu navrhovateľovi. Keďže návrh na súd bol podaný dňa 10.5.2014 a posledný úkon vo veci exekučný príkaz z 12.10.2005, to znamená, že 10 ročná premlčacia lehota v čase podania žalobného návrhu ešte neuplynula.

Pokiaľ ide o 2-ročnú subjektívnu premlčaciu lehotu majú zato, že o vzniku škody na strane navrhovateľa sa tento dozvedel až dňa 25.3.2014 oznámením zo strany okresného súdu, že exekučné konanie bolo ukončené vymožením pohľadavky. K označeniu navrhovateľa uviedla, že od 1.1.2015 došlo k novelizácii zákona č.453/2003 Z.z. a právnickou osobou je v súčasnosti teda právnu subjektivitu má už iba Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny s tým, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen je už preddavkovou organizáciou, avšak v zmysle § 5 ods.5 bod 1 tohto zákona má procesnú spôsobilosť teda spôsobilosť konať pred súdom vo veciach, v ktorých rieši správu pohľadavok štátu. Mala však zato, že správne označenie navrhovateľa má byť Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen s tým, že IČO má už iba Ústredie a je to IČO: 30794536.

Podľa ustanovenia §2 ods.1 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (ďalej len „ exekučná činnosť“).

Podľa § 5 ods.1 Exekučného poriadku v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa.

Podľa § 5 ods.2 Exekučného poriadku vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci.

Podľa § 33 ods.1 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Podľa § 1 zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „ citovaný právny predpis“) tento zákon upravuje:

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „ územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 2 citovaného právneho predpisu na účely tohto zákona:

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je:

1./ štátny orgán

2./ orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods.1 citovaného právneho predpisu štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem 3.časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods.1 citovaného právneho predpisu štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm.a) a d) Ústavy SR a postup alebo výsledok postupu vlády SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 119b Ústavy SR.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca ako súdny exekútor vykonával exekučné konanie vo veci povinného Zdenka Oláha ohľadne vymoženia pohľadávky vo výške 2.500 Sk. Zo správy Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.3.2014 vyplýva, že exekúcia proti povinnému Zdenkovi Oláhovi bola ukončená, keď súdnym exekútorom JUDr. Viliamom Königom bolo dňa 4.2.2010 vrátené poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu vymoženia pohľadávky. Z uvedeného možno predpokladať, že odporca ako súdny exekútor predmetnú pohľadávku v celej výške vymohol od povinného s tým, že navrhovateľ tvrdil, že im bola zo strany súdneho exekútora uhradená len čiastka 1.200 Sk a zvyšná suma vo výške 1.300 Sk (43,15 €) im už poukázaná nebola, v dôsledku čoho sa navrhovateľ domáhal zaplatenia predmetnej sumy z dôvodu, že odporca porušil svoju zákonnú povinnosť vykonať úkon t.j. poukázať v prospech účtu navrhovateľa ako oprávneného vymoženú sumu pohľadávok v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami Exekučného poriadku.

Súd má zato, že medzi účastníkmi exekučného konania ide o verejnoprávny vzťah, ktorý zabezpečuje funkciu štátu, keď súdny exekútor vystupuje voči účastníkom exekučného konania ako nositeľ zvrchovanej verejnej moci. Postavenie súdneho exekútora je upravené priamo v Exekučnom poriadku v § 5 ods.1 v zmysle ktorého má exekútor v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa. Zároveň v zmysle odseku 2 tohto § je vykonávanie exekučnej činnosti výkonom verejnej moci. Postavením súdneho exekútora ako orgánu verejnej moci sa vo svojej rozhodovacej činnosti zaoberal aj Ústavný súd SR(viď napr. nález Ústavného súdu SR sp.zn.PL.ÚS 49/03). Keďže exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktoré sú mu zverené titulom výkonu verejnej (štátnej moci) v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom nemôže sa vzťah medzi ním a oprávneným považovať za súkromnoprávny vzťah. Z tohto dôvodu sa na

súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti vzťahuje právny režim náhrady škody s poukazom na ustanovenie § 33 ods.1 Exekučného poriadku odkazujúce na ustanovenie zákona č. 514/2003 Z.z. Aktuálna právna úprava v § 9 zákona č.514/2003 Z.z. uvádza demonštratívny výpočet prípadov, ktoré sa považujú za nesprávny úradný postup. Konkrétne ide o porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, o nečinnosť, o zbytočné prieťahy v konaní, alebo o iný nezákonný zásah do práv a do právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podmienkou na aplikáciu § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. je to, aby štát (prostredníctvom svojich orgánov alebo iných orgánov verejnej moci) vystupoval ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že i v prípade tejto zodpovednosti sa vyžaduje existencia aj ďalších všeobecných predpokladov škody a to vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Za nesprávny úradný postup možno vo všeobecnosti považovať porušovanie pravidiel, ktoré sú predpísané právnymi normami pre činnosť príslušných orgánov verejnej moci, ktoré je v rozpore so zákonom, resp. s jeho konkrétnym ustanovením. Nesprávnym úradným postupom je každý postup orgánu verejnej moci, ktorý pri výkone verejnej moci postupuje v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo v rozpore so zásadami výkonu verejnej moci a základnými právnymi princípmi. Navrhovateľ sa domáha v súdnej veci zaplatenia dlžnej sumy z titulu náhrady škody ku ktorej malo dôjsť pri vykonávaní exekučnej činnosti odporcu, ktorá je v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení výkonom verejnej moci a túto škodu mal spôsobiť exekútor, ktorý je zároveň v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení orgánom verejnej moci, keďže mu ako fyzickej osobe zákon zveril výkon verejnej moci, v dôsledku čoho za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci zodpovedá štát v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k názoru, že odporca nie je nositeľom hmotnoprávných povinností ohľadne zodpovednosti za škodu, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť v dôsledku porušenia jeho zákonnej povinnosti poukázať v prospech navrhovateľa ako oprávneného vymoženiej sumy v rámci exekúcie, čo možno jednoznačne definovať ako nesprávny úradný postup. Keďže odporca, tak ako bol označený navrhovateľom za účastníka konania, nie je nositeľom hmotnoprávných povinností o ktoré v konaní ide, súd žalobný návrh zamietol pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie na strane odporcu, pretože tento nie je priamo zodpovedný za škodu, ktorá v súvislosti s výkonom verejnej moci vznikla. Súd trvá na tom, že vzhľadom na špecifické postavenie súdneho exekútora pri vykonávaní exekučnej činnosti je logické a pre ochranu účastníkov exekučného konania, bez ohľadu nato či sa jedná o povinného alebo oprávneného, aj nevyhnutné, aby štát prebral na seba zodpovednosť nahradiť škodu, ktorá vznikla ako dôsledok výkonu exekučnej činnosti súdnym exekútorom a následne štát potom požadoval formou regresnej náhrady túto od príslušného štátneho orgánu, resp. od územnej alebo záujmovej samosprávy, verejnoprávnej inštitúcie, či od právnickej alebo fyzickej osoby ktoré vydali nezákonné rozhodnutie, resp. sa podieľali na nesprávnom úradnom postupe. Pokiaľ ide o ďalšiu obranu odporcu spočívajúcu najmä vo vznesenej námietke premlčania, touto sa súd nezaoberal, v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keďže návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu v konaní.

Z rovnakých dôvodov súd nepripustil ani navrhovateľom požadované návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Mgr. Somíka, ktorý prebral agendu v príslušnej exekučnej veci, resp. výsluchom svedka Zdenka Oláha ako povinného v príslušnej exekučnej veci, keďže vykonanie týchto dôkazov by nemalo vplyv na rozhodnutie súdu v súdnej veci s poukazom na dôvod, pre ktorý bol žalobný návrh ako nedôvodný zamietnutý.

Na okraj súd uvádza, že sa nestotožnil s právnym názorom navrhovateľa pokiaľ ide o jeho nové označenie, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku novelizácie zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti od I.I.2015, keď súd poukazuje na znenie § 5 ods.5 písm.a) tohto právneho predpisu v zmysle ktorého Úrad práce sociálnych vecí a rodiny má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci v rozsahu svojej pôsobnosti.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 151 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku s poukazom na fakt, že odporca bol uznesením tunajšieho súdu zo dňa 15.10.2014 zaviazaný k úhrade súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 16,50 €, avšak k úhrade, resp. k vymoženiu tejto sumy nedošlo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)